

Literatura oral

Xosé e Preciosa

Xosé e Preciosa
foron ata a feira
mercar un xatiño,
e ao volver dela
perdeuse o Xosé
por unha vereda.
Ao se decatarse
Preciosa, tristeira,
sospirando dicía:
-Ai Xesús, que perda!
Mal raio me parta;
por vir hoxe á feira,
perdín ao meu home.
-Ai Xesús que pena!
chorando, chorando,
e choída de pena,
camiña Preciosa
camiño da aldea.
Máis aló enriba,
no Alto da Serra
atopou ao seu home
deitado nas herbas
e o xato pacendo.
E ao se ver:

-Xosé! -Preciosa!

-Miña nena!

Bico vai, bico vén,

festa tras festa,

fuxiron as horas

nesta brincadeira.

Cando acordaron

marchar cara á aldea

o xato fuxira

e entón dixo ela:

-Non sei meu homiño

cal foi maior perda!

[Remitido por anónimo en marzo de 2012]